

23210 *LLEI 36/1985, de 6 de novembre, per la qual es regulen les relacions entre la institució del defensor del poble i les figures similars en les diferents comunitats autònomes.* («BOE» 271, de 12-11-1985.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

En el procés de desenvolupament de les institucions pròpies de les comunitats autònomes té una importància singular regular el sistema de relacions entre el defensor del poble —institució regulada a l'article 54 de la Constitució— i les figures similars previstes als respectius estatuts d'autonomia o, si s'escau, en lleis aprovades per les comunitats autònomes i la finalitat bàsica i comuna de les quals també és la defensa dels drets i les llibertats compresos al títol I de la Constitució, amb la facultat de supervisar l'activitat de l'Administració pública en l'àmbit de cada comunitat autònoma.

L'existència d'aquestes institucions, amb l'índole jurídica de comissionats de l'òrgan parlamentari autònic, és prevista en diversos estatuts d'autonomia.

La preeminent finalitat d'aquestes institucions i les seves especials característiques requereixen que siguin dotades de les prerrogatives i garanties necessàries per al millor compliment de les seves funcions, amb independència i efectivitat, de manera similar al que disposa la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril, reguladora del defensor del poble.

D'altra banda, és necessari establir, amb caràcter general, les normes adequades que despleguin i concretin la forma d'aplicació dels principis bàsics de coordinació i cooperació que preveu l'article 12.2 de la dita Llei orgànica, respectant sempre el que estableixen la Constitució i els respectius estatuts d'autonomia.

La conveniència d'aconseguir una articulació raonable en l'exercici de les funcions pròpies del defensor del poble i dels esmentats comissionats parlamentaris justifica aquesta Llei de Corts Generals, que ha de facilitar la formulació ulterior de les lleis pròpies de cada comunitat autònoma.

Article primer. Prerrogatives i garanties.

1. Els titulars de les institucions autonòmiques similars al defensor del poble, comissionats territorials de les respectives assemblees legislatives, gaudeixen, durant l'exercici del seu càrrec, de les garanties d'inviolabilitat i immunitat que s'atorguen als membres d'aquelles en els respectius estatuts d'autonomia.

El fur especial s'entén referit a la sala corresponent dels tribunals superiors de justícia en cada àmbit territorial.

2. Són igualment aplicables a aquestes institucions autonòmiques, sempre dins el respectiu àmbit de competència estatutària, les següents garanties que estableix la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril, per al defensor del poble:

a) Les preceptuades als articles 16 (inviolabilitat de la correspondència i altres comunicacions), 19 (cooperació dels poders públics), 24 (mesures en cas d'entorpiement o resistència a l'actuació investigadora) i 26 (exercici d'accions de responsabilitat).

b) La continguda a l'article 25.2 de la mateixa Llei (denúncia d'infraccions i irregularitats); en aquests casos, s'entén que la relació del comissionat parlamentari autonòmic és amb el fiscal que correspongui en el respectiu àmbit territorial.

c) Quan els supòsits que preveu l'apartat anterior facin referència a activitats de les administracions públiques no autonòmiques, el comissionat parlamentari de la comunitat autònoma ha de notificar al defensor del poble les infraccions i irregularitats que hagi observat. El defensor del poble, atenent aquesta informació, pot intervenir en ús de les facultats que li confereix la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril, i informar el respectiu comissionat parlamentari de les seves gestions davant el fiscal general de l'Estat i del seu resultat.

3. Les prerrogatives i garanties que es reconeixen als comissionats parlamentaris autonòmics també són aplicables, si s'escau, als adjunts durant l'exercici de les seves funcions.

4. La declaració dels estats d'excepció o de setge no interrompen l'activitat dels comissionats dels parlaments autonòmics, ni el dret de les persones afectades d'accedir-hi, sempre dins el respecte al que preceptuen els articles 55 i 116 de la Constitució i les lleis orgàniques que els despleguen.

Article segon. Règim de col·laboració i coordinació de les institucions.

1. La protecció dels drets i les llibertats que reconeix el títol I de la Constitució i la supervisió, a aquests efectes, de l'activitat de l'Administració pública pròpia de cada comunitat autònoma, així com de les administracions dels ens locals, quan actuïn en exercici de competències delegades per aquella, la poden fer, d'ofici o a instància de part, el defensor del poble i el comissionat parlamentari autonòmic en règim de cooperació, segons el que estableix l'apartat segon d'aquest article, en tot el que afecti matèries sobre les quals s'atribueixin competències a la comunitat autònoma en la Constitució i en el respectiu Estatut d'autonomia i sense disminució del que estableixen, quant a facultats del defensor del poble, la Constitució i la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril.

2. A fi de desenvolupar i concretar adequadament la col·laboració i coordinació entre el defensor del poble i els comissionats parlamentaris autonòmics, s'han de concertar entre ells acords sobre els àmbits d'actuació de les administracions públiques objecte de supervisió, els supòsits d'actuació dels comissionats parlamentaris, les facultats que puguin exercir, el procediment de comunicació entre el defensor del poble i cadascun dels comissionats parlamentaris esmentats, i la durada dels acords.

3. En la supervisió de l'activitat d'òrgans de l'Administració pública estatal, que radiquin en el territori de cada comunitat autònoma, el defensor del poble pot demanar la col·laboració del respectiu comissionat parlamentari per a la millor eficàcia de les seves gestions i rebre d'aquest les queixes que li hagin estat remeses sobre l'activitat dels dits òrgans de l'Administració pública estatal. Al seu torn, el defensor del poble pot informar el comissionat parlamentari autonòmic del resultat de les seves gestions.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Als comissionats parlamentaris als quals es refereix aquesta Llei, així com als seus adjunts, que en el moment del nomenament tinguin la condició de funcionari públic en situació administrativa d'actiu, els és aplicable el que disposa l'article 29.2.e) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, i passen a la situació administrativa de serveis especials en

el seu cos o escala de procedència, mentre ocupin aquest càrrec.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que no es constitueixin els tribunals superiors de justícia de les comunitats autònomes, és competent per actuar, en els supòsits a què es refereix l'apartat primer de l'article primer d'aquesta Llei, el Ple de l'audiència territorial corresponent.

No obstant això, en les comunitats autònomes en el territori de les quals hi hagi més d'una audiència territo-

rial, la competència s'atribueix a la sala corresponent de l'Audiència Nacional.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 6 de novembre de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ